

ת"פ 41514/03/16 - מדינת ישראל נגד יוסף אילוז, אלמוג ויצמן, יקיר יהודה כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41514-03-16 מדינת ישראל נ' אילוז(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יוסף אילוז (עציר)
2. אלמוג ויצמן (עציר)
3. יקיר יהודה כהן

הנאשמים

גזר דין - נאשמים 1 ו-2

רקע:

הנאשמים 1 ו- 2 (להלן: "**הנאשמים**") הורשעו על פי הודאתם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן, וכדלהלן:

נאשם מספר 1: ניסיון לסחר בסם מסוכן בצוותא לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 + סעיפים 25 ו- 29 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

נאשם מספר 2: עשיית עסקה אחרת בסם לפי סעיפים 13 + 19א לפקודה הנ"ל, הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק האמור.

על פי עובדות כתב האישום, בתמצית, עובר ליום 7/3/2016 קשרו הנאשמים יחד עם קטין (להלן: "**הקטין**") קשר לשם קנייה, החזקה שלא לצריכה עצמית והספקה שלא כדין של סם מסוכן מסוג חשיש. במסגרת הקשר ולשם קידומו החליפו נאשם 1 והקטין מסרונים ושוחחו בטלפון לשם תיאום סכומים לרכישת הסם וחלקו של הקטין ברכישת הסם והספקתו. כמו כן, שוחחו הנאשמים בטלפון והחליפו מסרונים, תיאמו סכומים ונפגשו.

ביום 6/3/2016 נסעו נאשם 1, הקטין ונאשם 3 לדימונה. במהלך הנסיעה שוחח נאשם 1 עם נאשם 2 בטלפון והחליף איתו מסרונים. נאשם 1 עדכן את נאשם 2, אשר מצדו האיץ בשלושה. כך נעשה גם בדרך חזרה לירושלים.

בהמשך, ביום 7/3/2016 נעצרו נאשמים 1, 3 והקטין. ברכב בו נסעו נמצאו, מוסלקים בתוך גרב מאחורי מושב הנוסע הקדמי, 524.74 גרם נטו של סם מסוכן מסוג חשיש כשהוא מחולק ל- 5 פלטות.

ביום 15/3/2016 ניגשו שוטרים לעצור את נאשם 2. נאשם זה לא נענה לבקשת השוטרים לפתוח את דלת הבית אלא ניגש לחדר האמבטיה, הסליק שני מכשירי טלפון סלולריים, טיפס על חלון מרפסת פנימית ועבר לדירת השכנה. השוטרים נאלצו לפרוץ את הדלת, ולאחר חיפוש איתרו את נאשם 2 מתחבא בחדר השירות של בית השכנה. משביקשו השוטרים לאזוק את נאשם 2 הוא התנגד למעצרו תוך שנופף בידיו ודחף בגופו את השוטרים.

טיעונים לעונש:

המאשימה מבקשת להטיל על כל אחד מהנאשמים עונש מאסר למשך שנה, ללא ניכוי ימי מעצרים ובמצטבר לכל עונש אחר אותו הם נושאים.

המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש כי נאשם 1 ביצע את העבירה זמן קצר לאחר שנידון לעונש מאסר לתקופה של שישה חודשים ויום ולמאסר על תנאי, בשל עבירות סמים קודמות שביצע. ברם, ביצועו של העונש שהוטל עליו עוכב.

ביום 1.5.2016, בעקבות מעצרו של הנאשם בהליך זה, בוטל עיכוב הביצוע והחל ריצוי עונשו של הנאשם בגין גזר הדין הנ"ל.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע נאשם 1 נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל. המאשימה סבורה כי בשל העובדה שהעבירה בוצעה ימים ספורים לאחר שניתן נגד הנאשם גזר דין בשל עבירות סמים קודמות, ובמהלך פרק הזמן בו עוכב ביצוע עונש המאסר, יש להטיל עליו את העונש שהתבקש על ידה, ללא ניכוי ימי מעצרו, בצירוף מאסר על תנאי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

אשר לנאשם 2 טענה המאשימה כי אף שהוא היה רחוק מזירת האירוע, הרי שלנוכח הקשר הטלפוני בו עמד עם נאשם 1, יש לראותו כשותף מלא. הנאשם, כך נטען, היה מעודכן במתרחש באופן רציף, ואף ביצע עבירות נוספות. לפיכך, מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה בעניינו של נאשם 1 יפה גם לעניינו של נאשם 2.

עוד ציינה המאשימה כי לנאשם 2 עבר פלילי, וכי הוא ביצע את העבירות במהלך תקופה בה ריצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, ובזמן שעונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו. משכך, כך טענה, יש להפעיל את התנאי.

ההגנה מצידה טענה כי בשורה התחתונה לא ביצעו הנאשמים אלא עבירה של רכישת סם מסוכן. לטענתה, מדובר בארבעה בני אדם אשר רכשו סם מסוג חשיש במשקל כולל של כ-500 גרם. לכן, יש לראות כל אחד מהנאשמים כמי שקנה פלטה אחת של חשיש. לסברת הסנגור, מתחם העונש ההולם למעשה זה נע בין מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

עוד ציין הסנגור כי הקטין, המעורב במעשה העבירה באופן מלא, נידון לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות בלבד, ואילו העבריינים העיקריים, אלה שמכרו את הסם, לא הועמדו לדין.

לטענת הסנגור, עבירת הסם שביצע נאשם 2 אינה מפעילה את המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, ועבירת השיבוש שביצע נמצאת ברף הנמוך.

הנאשמים בחרו שלא לשאת דברים לפני בית המשפט.

דין והכרעה:

בתי המשפט חזרו וציינו כי עבירות הסמים פוגעות פגיעה רעה בבריאותה של החברה ובציבור בכללותו. לא רק צרכן הסם המתמכר לו נפגע ממנו, אלא גם משפחתו וסביבתו הקרובה. בנוסף, עבירות אלו גורמות לפגיעה בערכים חברתיים אחרים, שכן משתמשים בסמים מבצעים עבירות אחרות כדי לממן את צריכת הסמים.

בית המשפט העליון קבע כי:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים..."
(ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל 10/12/1995)

מידת הפגיעה של עבירות הסמים בערכים החברתיים המוגנים נגזרת, בין היתר, מכמות הסם, מושא העבירה. כפי שקבע בית המשפט העליון:

"הענקת משקל למשקל הסם אינה בגדר שיקול זר או לא רלוונטי ... יוזכר כי החזקה שהסם אינו נועד לצריכה עצמית חלה כאשר מדובר בכמות סם של 0.3 גרם. נתון זה מהווה אינדיקציה למשמעות הכמות. בהקשר זה יש לזכור כי עבירות הסם שלא לשימוש עצמי, לרבות ייבוא, מכוערות הן בהיותן דומות לשילוח אש בשדה קוצים. לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה. אמת מידה זו של ההרס הטמון בסם מלמדת כי כמות קיצונית כזו של סם פוגעת בצורה קשה יותר באינטרס הציבורי. לכל גרם נוסף יש כתובת..."
(ע"פ 5741/11 סוארכה נ' מדינת ישראל 20/1/2013)

סוג הסם בו בוצעה העבירה משליך גם הוא על מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים. אף כי כל סם מסוכן פוגע בפגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים, הרי שמידת הפגיעה הולכת וגוברת ככל שמדובר בסמים קשים יותר.

הנאשמים רכשו סם מסוג חשיש במשקל משמעותי של 524.74 גר' נטו, במסגרת קשר אותו קשרו לקניה, החזקה שלא לצריכה עצמית ואספקה של הסם.

כפי שעולה מעובדות כתב האישום, העבירות בוצעו על ידי הנאשמים לאחר תכנון מוקדם, שכלל תיאומים טלפוניים והחלפת מסרונים.

חלקו היחסי של נאשם 1 גבוה מחלקו של נאשם 2. בעוד נאשם 2 המריץ את החבורה שנסעה דרומה, נאשם 1 נסע בעצמו, רכש את הסם והחזיק בו בפועל.

על הנזקים שעלולים היו להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה עמדנו לעיל. הלכה למעשה הנזקים לא התממשו, שכן הסם נתפס על ידי משטרת ישראל. הנזק נמנע אפוא בשל פעולות אכיפה משטרתיות, ולא בשל כך שהנאשמים חזרו בהם מכוונתם העבריינית.

בנוסף לעבירת הסם שביצע נאשם מס' 2, הוא גם שיבש מהלכי משפט והפריע לשוטרים. אולם אין מדובר ברף הגבוה של עבירות אלו.

לאור האמור ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, נראה לי כי מתחם העונש הראוי למעשה העבירה שביצע נאשם מס' 1 נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם למעשי העבירה של נאשם 2 נע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 16 חודשי מאסר בפועל (השוו: עפ"ג (י-ם) 39261-10-13 **מדינת ישראל נ' הולצמן** 30/12/2013, עפ"ג (י-ם) 38165-12-13 **מדינת ישראל נ' יעקבסון** 27/1/2014, (ת"פ (שלום י-ם) 43167-10-12 **מדינת ישראל נ' סוויסה** 30/6/2014, ת.פ. (שלום י-ם) 39699-03-13 **מדינת ישראל נ' ממן** 12/11/2014, ת.פ. (שלום י-ם) 33429-03-15 **מדינת ישראל נ' וונה** 19/10/2015).

לצורך קביעת העונש המתאים לנאשמים בתוך מתחמי הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתם של הנאשמים, את הפגיעה שתיגרם להם, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתם ומהעונש שיוטל עליהם, במיוחד בהתחשב בגילם הצעיר.

עוד עומדים לזכותם של הנאשמים הודאתם, אשר חסכה מזמנם של העדים הרבים המפורטים בכתב האישום, 25 במספר, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת.

בנוסף יש להתחשב בתקופות המעצר של כל אחד מהנאשמים, ובכך שהמאשימה לא סתרה את טענת ההגנה כי

הסוחרים מהם רכשו הנאשמים את הסם לא הועמדו לדין.

לא מצאתי אסמכתא לתמיכה בטענת ההגנה בדבר העונש שהוטל על הקטין, ולא מצאתי כי הוא נדון לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

לחובתם של הנאשמים עומד עברם הפלילי. נאשם 1 צבר 2 הרשעות קודמות, בעבירות סמים והיזק לרכוש במזיד. נאשם 2 צבר גם הוא 2 הרשעות קודמות, בעבירות סמים, תקיפת שוטר, ושימוש ברכב ללא רשות בעליו.

חומרה מיוחדת נודעת לכך שנאשם 1 ביצע את העבירה ימים ספורים בלבד לאחר שניתן נגדו גזר דין בשל שתי עבירות של סחר בסמים בהן הורשע. בגזר דין זה הושת על נאשם 1, בין היתר, עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים ויום. כעולה מטיעוני הצדדים, הנאשם ניצל לרעה את עובדה שביצוע גזר הדין עוכב, ובמהלך תקופת עיכוב הביצוע עבר את העבירה הנוכחית.

במסגרת ת"פ 29550-08-13 הורשע נאשם 2 בעבירות של סחר בסם מסוכן, החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בגזר הדין נידון נאשם 2, בין היתר, לעונש מאסר מותנה של 6 חודשים בגין עבירות של סחר בסם מסוכן ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

אני מקבל את טענת הסנגור כי עונש המאסר המותנה אינו בר הפעלה בהליך זה.

כפי שנקבע בהלכה הפסוקה, המבחן להפעלת מאסר מותנה אינו טכני - פורמאלי אלא ענייני - מהותי. עונש מותנה יופעל בנסיבות בהן מעשה העבירה בו הורשע הנאשם מקיים באופן מהותי את יסודות עבירת התנאי (בג"ץ 3315/04 **שטרית נ' בית המשפט המחוזי בירושלים**, פ"ד ס(2) 425, 413, ע"פ 49/80 **מסילתי נ' מדינת ישראל** פ"ד לד(3) 808 רע"פ 2472/15 **שורצמן נ' מדינת ישראל** 21/5/2015). יסודות עבירה של סחר בסמים כוללים רכיבים של מכירת סם לאחר, וקבלת תמורה בשל כך. כתב האישום אינו מייחס לנאשם 2 מעשים של מכירת סם לאחר ולא של קבלת תמורה עבור הסם. לא למותר להדגיש כי לא יוחסה לנאשם 2 עבירה של ניסיון לסחר בסם מסוכן.

מאחר שהעבירה בה הורשע נאשם 2 אינה מקיימת את יסודות עבירת הסחר בסמים, אין בה כדי להפעיל את תנאי.

לאור כל האמור סבורני כי העונש המתאים לנאשם 1 מצוי בחלקו הגבוה יחסית של מתחם העונש ההולם, וכי עליו לשאת את עונשו במצטבר לעונש המאסר אותו הוא מרצה.

עונש המאסר המתאים לנאשם 2 מצוי במרכז מתחם העונש ההולם.

אני דן אפוא את הנאשמים לעונשים הבאים:

נאשם מס' 1:

1. מאסר בפועל למשך 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בגין אישום זה בלבד, ובמצטבר לכל עונש מאסר אותו הוא מרצה, הכל לפי רישומי שב"ס.

2. מאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

3. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

4. לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1/6/2017.

תשומת לב הנאשם כי גם אם לא יפקיד רישיונו הוא ייפסל מלנהוג החל מיום 1/6/2017, אך הפסילה לא תימנה אלא מיום הפקדת הרישיון.

5. לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

נאשם מס' 2:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

2. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

3. מאסר למשך 45 יום וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

4. לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו או אישור

משרד הרישוי על העדר רישיון במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 2/4/2017.

תשומת לב הנאשם כי גם אם לא יפקיד רישיונו הוא ייפסל מלנהוג החל מיום 2/4/2017, אך הפסילה לא תימנה אלא מיום הפקדת הרישיון.

5. לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

הסם יושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ז, 13 אוקטובר 2016.